

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАЎНАГА
УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 7 (1043) ● ЧАЦВЕР, 28 лютага 1974 г. ● Цана 2 кап. ● Газета выдаецца з 1935 г.

**УЧОРА У МІНСКУ
ПАЧАЎ СВАЮ РАБО-
ТУ XXV З'ЕЗД КАМ-
САМОЛА БЕЛАРУСІ.**

Універсітэцкую камсамольскую арганізацыю прадстаўляюць на з'ездзе сакратар камітэта камсамола БДУ У. А. Навумовіч і студэнтка IV курса філфака Л. Тарасюк.

У ПАРТКОМЕ

Аб тым, як выконваецца пастанова бюро Мінскага гаркома КПБ «Аб стане выхаванчай работы са студэнтамі, якія жывуць у інтэрнатах БДУ», партыйнаму камітэту далажыў на чарговым пасяджэнні старшыня прафкома А. М. Жылінскі.

У выніку абмеркавання гэтага пытання адзначана,

што партыйнае бюро, камсамольскія і прафсаюзныя арганізацыі факультэтаў праводзяць вялікую палітыка-выхаванчую і культурна-масавую работу. Значна актыўна вываляецца дзейнасць студсаветаў. Ва ўсіх інтэрнатах праводзяцца лекцыі па рознай тэматыцы, вечары адпачынку, сустрэчы, гутаркі з

ветэранамі вайны і працы, дзеячамі літаратуры і мастацтва, выкладчыкамі і вучонымі.

Аднак у інтэрнатах пакуль не вядзецца мэтанакіраваная работа, каб выхаванцаў у студэнтаў беражліва адносіны да сацыялістычнай маёмасці, павыкі падтрымання правіл супольнага жыцця.

Пакуль рэдкая з'ява лекцыі аб дасягненнях сучаснай

навукі і тэхнікі, літаратурныя дыспуты, абмеркаванні кінафільмаў і спектакляў. Ёсць недахопы і ў афармленні нагляднай агітацыі.

Партком патрабаваў ад партыйных бюро факультэтаў ліквідаваць выяўленыя недахопы, перагледзець і канкрэтызаваць планы палітыка-выхаванчай работы, прыняць меры па палепшэнню работы партыйных груп у інтэрнатах.

Вырашана на ўсіх факультэтах да 10 сакавіка правесці сходы студэнтаў, якія жывуць у інтэрнатах, па пытанню выканання правіл супольнага жыцця.

Таварыству «Веды» і камітэту камсамола прапанавана распрацаваць тэматыку лекцый спецыяльна для інтэрнатаў; бібліятэцы — папоўніць неабходнай літаратурай лінгвістычнай пакоі.

У РЭКТАРАЦЕ

Павестка для чарговага пасяджэння рэктарата, якое адбылося 25 лютага, утрымлівала наступныя пытанні:

1. Аб ходзе выканання мерапрыемстваў па пастанове ЦК КПБ і Савета Міністраў БССР «Аб умацаванні аховы прыроды і палепшэнні выкарыстання прыродных рэсурсаў рэспублікі».

2. Вынікі работы спартыўна-аздараўленчага лагера на возеры «Нарач» у 1973 годзе і мерапрыемствы спартыўна-аздараўленчага комплексу ў 1974 годзе.

3. Аб выкананні кэсхтарысу расходаў за 1973 і бюджэтных асігнаванняў на 1974 год.

Па першаму пытанню з дакладамі выступілі дэкан біялагічнага факультэта

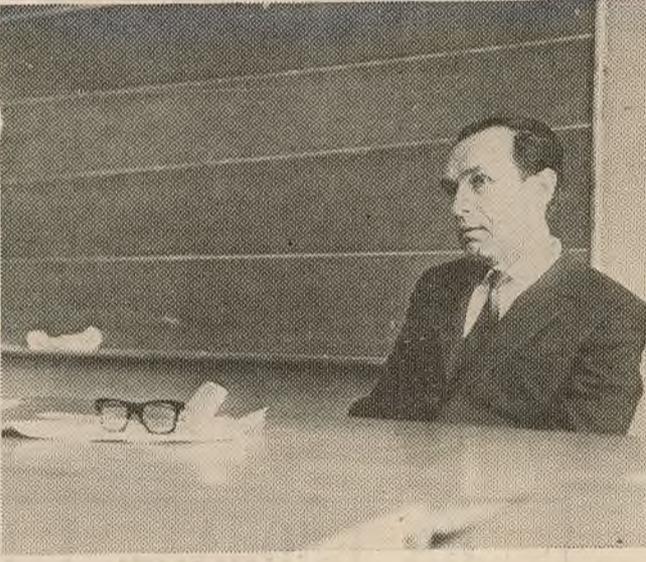
А. Ц. Пікулеў і дэкан геаграфічнага факультэта М. Т. Раманоўскі, старшыня ўніверсітэцкай арганізацыі таварыства «Аховы прыроды» І. К. Лапацін. Размова ішла аб праблемах, напрамках работы, магчымасцях і перспектывах яе правядзення ва ўніверсітэце, практычным удзеле выкладчыкаў і студэнтаў у гэтай важнейшай справе.

Прарэктар па навуковай рабоце Л. В. Валадзько паведаміў, што ва ўніверсітэце

выканана каля 30 тэм па ахове прыроды. Распрацоўваюць гэтыя пытанні не толькі біёлагі і географы, але і фізікі. Аднак ёсць факты, якія гавораць аб тым, што парушаюцца элементарныя правілы аховы навакольнага асяроддзя. Мэтазгодна было б на факультэтах паставіць канкрэтыя задачы перад НСТ, прыцягнуць пачынаючых даследчыкаў спачатку да аховы асяроддзя, у якім

працуе ўніверсітэцкі калектыў.

Адзначыўшы важнасць абмяркоўваемага пытання, рэктар БДУ У. М. Сікорскі падкрэсліў, што ўніверсітэт павінен тут быць на перадавых рубяжах. Неабходна мець у БДУ каардынацыйны цэнтр, прадумаць магчымасць арганізацыі аддзялення аховы прыроды на факультэце грамадскіх прафесій, увесці ў дзейнасць і іншыя рэзервы.

Быццам зусім нядаўна пачаўся другі семестр, а ўжо глядзіш — трэба адказваць на семінарскіх і практычных занятках. На раскачку няма часу.

На здымку: практычныя заняткі па савецкаму крымінальнаму працэсу вядзе дацэнт С. П. Бякешка.

Фота Д. Чаховіча.

АБ'ЯЎЛЕН КАНКУРС

З мэтай шырокага прыцягнення прафесарска-выкладчыкага і вучэбна-дапаможнага саставу, інжынерна-тэхнічных работнікаў, рабочых і служачых універсітэта да распрацоўкі і правядзення мерапрыемстваў па павышэнню культуры вытворчасці і аздараўленню ўмоў працы рэктарат і мясцовы камітэт аб'явілі конкурс па культуры вытворчасці і ахове працы на 1974 год.

Асноўнымі паказчыкамі пры ацэнцы культуры вытворчасці і аховы працы з'яўляюцца:

- укараненне новай тэхнікі і тэхналогіі, значна палепшаючых умовы працы, механізацыі і аўтаматызацыі вытворчых працэсаў, герметызацыі абсталявання, дасканалых сістэм блакіроўкі і агарожы небяспечных вузлоў машын і механізмаў;
- выкананне мерапрыемстваў, уключаных у пагадненне па ахове працы, а таксама распрацоўка мерапрыемстваў і прапановаў на будучае;
- рацыянальная арганізацыя рабочых месцаў, якая забяспечвае высокапрадукцыйны, здаровы і бяспечныя умовы працы;
- забяспечэнне нармальнага стану паветранага асяроддзя і асвятлення, наяўнасць санітарна-бытавых па-

мяшканняў, падтрыманне рабочых месцаў, карпусоў, памяшканняў лабараторый, кафедр і г. д. у адпаведнасці з правіламі тэхнічнай бяспекі і санітарнымі нормамі;

— укараненне тэхнічнай эстэтыкі, выкананне рэкамендацый па рацыянальнай каляровай афарбоўцы займаемых памяшканняў і абсталявання;

— утрыманне і эксплуатацыя аб'ектаў павышанай небяспекі ў адпаведнасці з патрабаваннямі правіл тэхнічнай бяспекі;

- здзяйсненне мерапрыемстваў па змяншэнню вытворчага шуму і вібрацыі да ўзроўню ніжэй дапушчальных норм;
- забяспечэнне супрацоўнікаў і студэнтаў спецадзеннем, спецабуткам, ахоўнымі сродкамі ў адпаведнасці з галіновымі нормамі;
- палепшэнне масавай фізкультурнай работы і грамадскага харчавання супрацоўнікаў і студэнтаў;
- паніжэнне ўзроўню вытворчага траўматызму, адсутнасць выпадкаў траўматызму з вынікам інваліднасці;
- палепшэнне навучання і нагляднай агітацыі па пытаннях бяспекі працы; арганізацыя куткоў па тэхнічнай бяспецы.

Для правядзення агуль-

наўніверсітэцкага агляду па культуры вытворчасці і ахове працы і падвядзення яго вынікаў створана агульнаўніверсітэцкая камісія ў саставе:

старшыня камісіі — прарэктар па вучэбнай рабоце А. Я. МАЛЫШАЎ, намеснік старшыні камісіі — старшыня мясцкома М. Я. ЛЯПІЛА.

В. С. ДАЛГАРУКАЎ — начальнік вучэбнага аддзела;

А. В. ЧАЛЕЙ — начальнік НДА;

С. А. ЕРАМЕЕЎ — прарэктар па адміністрацыйна-гаспадарчай рабоце;

І. А. ЛЯПЕШКІН — начальнік аддзела аховы працы;

І. В. ГАЛАВАТЫ — начальнік службы РБ;

В. П. МАРДЫКІН — старшыня камісіі аховы працы МК;

В. І. ПРАКОШЫН — намеснік сакратара парткома;

А. М. ЖЫЛІНСКІ — старшыня прафкома БДУ;

М. І. ЦЫРУЛЬНІКАВА — загадчыца паліклінічнага аддзялення.

а) факультэт, які заняў першае месца сярод прыродазнаўчых факультэтаў, — Ганаровай граматай з прысваеннем звання «Факультэт высокай культуры вытворчасці і аховы працы па выніках конкурсу 1974 года»;

б) факультэт, які заняў першае месца сярод гуманітарных факультэтаў, — Ганаровай граматай з прысваеннем звання «Факультэт высокай культуры вытворчасці і аховы працы па выніках конкурсу 1974 года»;

в) кафедры, заняўшыя першыя месцы на факультэтах, — ганаровымі граматамі з прысваеннем звання «Кафедра высокай культуры вытворчасці і аховы працы па выніках конкурсу 1974 года»;

г) агульнаўніверсітэцкі а я кафедры, заняўшыя першае месца, — Ганаровай граматай універсітэта з прысваеннем звання «Кафедра высокай культуры вытворчасці і аховы працы па выніках конкурсу 1974 года»;

д) аддзел адміністрацыйна-гаспадарчай часткі, навукова-даследчая лабараторыя і іншыя падраздзяленні ўніверсітэта, якія дабіліся лепшых паказчыкаў, — Ганаровай граматай універсітэта.

Асобы, прыняўшыя найбольш актыўны ўдзел у арганізацыі і правядзенні грамадскага агляду па культуры вытворчасці і ахове працы, узнагароджваюцца ганаровымі граматамі універсітэта.

Камісіі па арганізацыі і правядзенню конкурсу павінны падвесці вынікі ў снежні 1974 года, абмеркаваўшы іх на вытворчых нарадах.

Даведкі неабходна прадставіць у мясцком да 20 снежня 1974 года.

ПРЫКЛАДНАЯ ТЭМАТЫКА

ПАЛІТІНФАРМАЦЫЙ І ГУТАРАК СЯРОД
СТУДЭНТАЎ НА ДРУГІ СЕМЕСТР
1973—1974 НАВУЧАЛЬНАГА ГОДА

ПЫТАННІ ПАЛІТЫЧНАГА І ЭКАНАМІЧНАГА ЖЫЦЦЯ

Правядзенне палітінфармацый па важнейшых падзеях палітычнага, эканамічнага жыцця ўнутры краіны, рэспублікі і за мяжой (2 разы ў месяц).

Павышэнне эфектыўнасці грамадскай вытворчасці — карэннае пытанне эканамічнай палітыкі КПСС.

Поспехі савецкага народа ў камуністычным будаўніцтве, умацаванні эканамічнай і абароннай магутнасці СССР — важнейшая ўмова захавання і умацавання міру на зямлі.

Пабудова камунізму ў СССР — вялікая інтэрнацыянальная задача КПСС і савецкага народа.

Клопат аб чалавеку — мэта і сэнс палітыкі КПСС.

ПЫТАННІ КАМУНІСТЫЧНАГА ВЫХАВАННЯ

Жыццё і дзейнасць У. І. Леніна як крыніца каму-

КАРЫСНАЕ ПАЧЫНАННЕ

Адбылося сумеснае пасяджэнне кафедры гісторыі КПСС гуманітарных факультэтаў і бюро камітэта камсамола універсітэта з павесткай дня «Аб рабоце камсамольскага бюро гістарычнага факультэта па арганізацыі вывучэння гісторыі КПСС на I і II курсах».

З дакладам аб рабоце ў гэтым кірунку выступіў сакратар камітэта камсамола гістфака Г. Хухлындзін. У абмеркаванні даклада прынялі ўдзел члены кафедры, члены бюро камітэта камсамола, студэнты I і II курсаў аддзяленняў гісторыі і філасофіі. У выступленнях выкладчыкаў Я. Л. Прыбыткавай, У. В. Кузьмінава, студэнткі, лінгвістычнай ступендыяткі Г. Ляшчук было адзначана, што на гістарычным факультэце вывучэнне гісторыі КПСС пастаўлена надрадна: першакурснікі прымаюць удзел у абмеркаванні дакладаў на пасяджэннях гістарычнага гуртка на I і II курсах накіраваны старшакурснікі з мэтай аказання практычнай дапамогі ў вывучэнні твораў класікаў марксізму-ленінізму і г. д.

На пасяджэнні была прынята пастанова, якая прадугледжвае распрацоўку камітэтам камсамола сумесна з выкладчыкамі кафедры перспектывага плана па ўдасканаленню форм масава-палітычнай работы.

У заключэнне выступіў намеснік загадчыка кафедры, прафесар М. Я. Шкляр. Ён падкрэсліў, што правядзенне падобных пасяджэнняў з запрашэннем студэнтаў — вельмі карысна. Такія цёплыя кантакты дазволіць яснай акрэсліць задачы, што стаяць перад кафедрай і камсамольскай арганізацыяй універсітэта па выхаванню будучых спецыялістаў.

ністычнага выхавання. Ідэйнасць, прыняцтва, сумленнасць — неабходныя рысы паводзін савецкага чалавека.

Як мы разумеем доўг, сумленне, гонар і маральную годнасць асобы.

З імем У. І. Леніна. (Да 50-годдзя прысваення ВЛКСМ імя У. І. Леніна).

Амаралізм буржуазнага спосабу жыцця.

ПЫТАННІ МІЖНАРОДНАГА ЖЫЦЦЯ

Паслядоўна дзейнасць КПСС па здзяйсненню Праграмы міру, выпрацаванай XXIV з'ездам партыі.

Класавы, інтэрнацыяналісцкі характар міралюбівай знешняй палітыкі КПСС.

Саюз мілітарызму і манаполій — пагроза справе міру і бяспекі народаў.

Супрацоўніцтва краін СЭУ на сучасным этапе.

Ідэалагічная барацьба ва ўмовах разрадка міжнароднай напружанасці

САМЫЯ ГАРАЧЫЯ ХВІЛІНЫ

Перапынак паміж першай і другой зменаў у студэнтаў факультэта прыкладной матэматыкі. У гэты час штодзень збіраюцца ўсе члены камітэта камсамола. Маленькі камітэцкі пакой падобны на вулей. Абстаўка тут самая дзелава.

Барыс Сяргеевіч Каліцін, сакратар камітэта камсамола ФПМ, напамінае, што 4 сакавіка — агульны камсамольскі сход факультэта. Трэба старанна падрыхтавацца. Паўлу Гараніну з II курса даручана сабраць сакратароў латокаў факультэта ў бліжэйшы час. Ён жа бярэцца за арганізацыйныя пытанні: павесіць аб'яву аб сходзе, забяспечыць рэгістрацыю ўдзельнікаў, прымацаваць шылдачкі на радах у зале для размяшчэння камсамольцаў па курсах.

Гутаркі, пытанні, даручэнні. Навокал мяне маленькія і вялікія групы студэнтаў. У кожнай штосьці

рашаецца, абмяркоўваецца. Пытанні разнастайныя, як і ўсё студэнцкае жыццё.

Люда Чарненка растлумачвае, як падрыхтавацца да конкурсу дэкламатараў. Гэты конкурс прысвячаецца XVII з'езду камсамола і будзе праводзіцца на факультэце і сакавіка. Ён з'явіцца своеасаблівай правёркай перад універсітэцкім аглядам мастацкай самадзейнасці.

Ларыса Гурына і Леанід Утко — прадстаўнікі групы «Доўг». У задачу групы ўваходзіць пошук імён студэнтаў і выкладчыкаў універсітэта, якія загінулі ў час вайны. Цяпер рыхтуюцца пісьмы ў архівы.

Адказы за акадэмія-сектар Аляксандр Дудзін складае справаздачу аб паспяховай

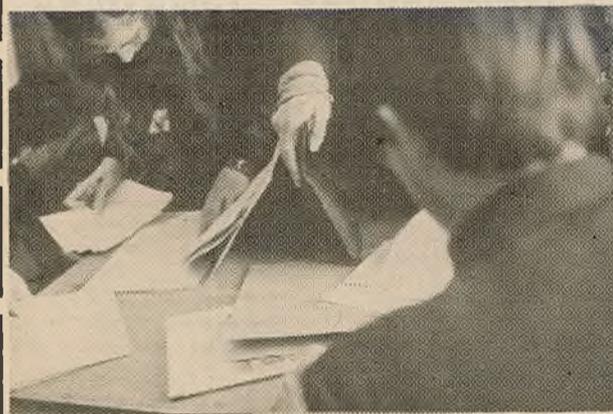
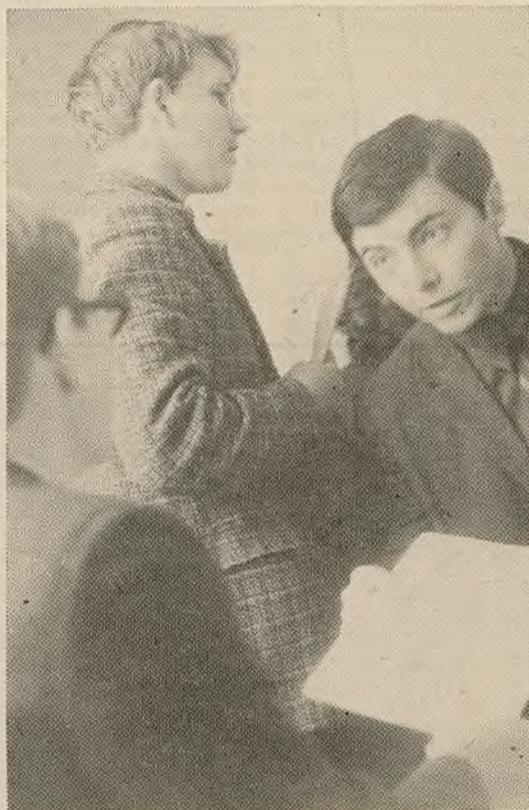
членаў камітэта камсамола. Кожны семестр яны трымаюць адказ аб сваёй вучобе перад камітэтам камсамола універсітэта.

Званок паклікаў студэнтаў на другую змену. Работы разыходзяцца па аўдыторыях, чытальных залах.

В. БЯЛЯЎСКАЯ.

ФОТАРЭПАРТАЖ

Д. ЧАХОВІЧА

УСЕАГУЛЬ Н А Е абавязковае навучанне насельніцтва краіны спосабам абароны ад зброі масавага паражэння — адна з галоўных задач грамадзянскай абароны.

У 1972-1973 навучальным годзе ўведзена новая праграма, у якой асабліва ўвага ўдзяляецца практычнай вывучцы кожнага чалавека, натрэніраванасці ў выкананні прыёмаў абароны.

У новым Усесаюзным жоння і ў ачагах інфекцыйных захворванняў; — аказанне самадапамогі і ўзаемадапамогі пры раненнях, пераломках, апёках, пры паражэннях радыёактыўнымі і атрутнымі рэчывамі і біялагічнымі сродкамі; — абеззаражванне адзення, абутку, кватэры і дамашніх рэчаў; — правядзенне выратавальных і неадкладных аварыйна-аднаўленчых работ у ачагах паражэння. Акрамя таго, кожны

ПЕРШАСТУПЕННАЯ ЗАДАЧА

фізкультурным комплексе «Гатоў да працы і абароны» (ГПА) знайшлі шырокае адлюстраванне пытанні падрыхтоўкі насельніцтва да абароны ад зброі масавага паражэння. Вызначана, што ўсе, хто здае залікі, павінны ведаць правілы грамадзянскай абароны і выконваць практычныя нарматывы.

Ва ўніверсітэце ўвесь прафесарска-выкладчыцкі састаў, вучэбна-даламожны персанал, аспіранты, рабочыя і служачыя павінны прайсці навучанне па 20-гадзіннай праграме ўсеагульнага абавязковага мінімуму ведаў па абароне ад зброі масавага паражэння і ў гэтым навучальным годзе здаць залікі па раздзеле «Грамадзянская абарона» Усесаюзнага фізкультурнага комплексу ГПА.

Каб здаць залікі, неабходна вывучыць наступныя раздзелы:

- паражаючыя фактары ядзернай зброі;
- паражаючыя ўласцівасці атрутных рэчываў;
- біялагічная зброя і прызнакі яе прымянення;
- індывідуальныя і калектыўныя сродкі абароны і правілы карыстання імі;
- выраб прасцейшых сродкаў абароны;
- дзейнасць насельніцтва пры пагрозе нападения праціўніка, па сігналах грамадзянскай абароны і пры правядзенні эвакуацыі;
- дзейнасць насельніцтва ў раёнах радыёактыўнага, хімічнага зара-

павінен умець выконваць практычныя нарматывы.

Падрабязны пералік тэарэтычных пытанняў і практычных нарматываў прыведзены ў Рэкамендацыях штаба грамадзянскай абароны БССР па арганізацыі падрыхтоўкі значкістаў Усесаюзнага комплексу ГПА і прыёму залікаў па раздзеле «Грамадзянская абарона». Рэкамендацыі ёсць на кафедрах, у лабараторыях і аддзелах універсітэта. Шэраг практычных нарматываў 20-гадзіннай праграмы па грамадзянскай абароне цесна звязан з праграмамі комплексу ГПА.

Падрыхтоўка па грамадзянскай абароне праводзіцца на кафедрах, у лабараторыях, аддзелах і іншых падраздзяленнях універсітэта вылучанымі кіраўнікамі заняткаў, якія прайшлі двухдзённыя метадычныя зборы.

Загадам рэктара створаны камісіі па прыёму залікаў на значок ГПА, у састаў якіх уваходзяць усе кіраўнікі заняткаў па ГПА. Старшынямі камісій назначаны выкладчыкі кафедраў, прадстаўнікі штаба і актыўныя грамадзянскай абароны.

Прыём залікаў павінен праводзіцца ў строгай адпаведнасці з арганізацыйна-метадычнымі ўказаннямі Рэкамендацый штаба грамадзянскай абароны Беларускай ССР.

В. КАСАЧОУ,
начальнік штаба
грамадзянскай
абароны БДУ.

НА СЛОВАХ... І НА СПРАВЕ

Закончылася сесія, прычына?

Прайшлі вясёлыя зімовыя канікулы. Ужо можна падвесці некаторыя вынікі. Маша Саланец, якая ўзначальвае акадэмічную камісію матэматычнага факультэта, расказвае:

— Увогуле, факультэт здаў мінулую сесію надзвычайна. Другі курс па паспяховай заняў першае месца, чацвёрты — другое, трэці — трэцяе, а вось першы курс заняў апошняе месца. У чым

На некаторых зрабіла ўплыў слабая школьная падрыхтоўка, для іншых непераададольнымі аказаліся цяжкасці першай сесіі. Хаця, прызнацца, мы не чакалі такога выніку, таму што ў час падрыхтоўкі да сесіі з першым курсам была праведзена вялікая работа.

Са студэнтаў IV курса ў нас назначаліся грамадскія куратары. У кожнай групе былі заведзены

акадэмічныя сшыткі. Ва ўніверсітэце і ў інтэрнаце старшкурснікі праводзілі кансультацыі па матэматыцы і замежнай мове.

— А якая работа праводзіцца цяпер з запазніцкамі!

— Зараз ва ўсіх групах праводзяцца камсамольскія сходы. У слабых групы прыходзяць члены камітэта камсамола і члены акадэмічнай камісіі. Да студэнтаў, якія маюць запазыча-

насьць, замацоўваюць выдатнікаў.

Пасля гутаркі з Машай Саланец я пайшла да першакурснікаў. Як сцвярджае Наташа Субач, ніякіх сходаў у іх не праводзілася, выдатнікаў за імі не замацоўвалі, і двойкі так і застаюцца пакуль двойкамі.

Да першага сакавіка, апошняга дня ліквідацыі запазычанасці, засталіся лічаныя дні. Напэўна, не перашкодзіць задумацца над гэтым сакратарам камсамольскіх арганізацый груп.

Т. ЛУЙГАС.

ПАВЫШАЮЦЬ КВАЛІФІКАЦЫЮ

На факультэце павышэння кваліфікацыі пры БДУ ўжо амаль месяц ідуць заняткі чарговага патока слухачоў. На аддзяленнях грамадскіх навук і рускай мовы і літаратуры павышаюць кваліфікацыю 75 выкладчыкаў сярэдніх спецыяльных навучальных устаноў і прафесійна-тэхнічных вучылішч Эстоніі, Літвы, Латвіі, Беларусі і Малдавіі.

Па актуальных праблемах сучаснай педагогічнай псіхалогіі, этыкі і эстэтыкі, марксісцка-ленінскай філасофіі прачытан шэраг высокакваліфікаваных лекцый і праведзена некалькі спец-

семинараў. З лекцыямі пераад слухачамі выступалі прафесар, доктар гістарычных навук Г. М. Трухноў, доктар філалагічных навук Ф. І. Куляшоў, кандыдат філасофскіх навук М. Я. Ленісу, кандыдаты эканамічных навук У. К. Драчоў, Л. І. Пазнякова, І. К. Караленка, кандыдаты філалагічных навук Б. П. Міцкевіч, С. А. Лысенка і іншыя. Цікава і жыва праходзяць семінарскія заняткі, якімі кіруе кандыдат эканамічных навук Л. М. Ільюцік. Тут узнікаюць гарачыя спрэчкі і дыскусіі па праблемных пытаннях.

Слухачы факультэта ўжо атрымалі тэмы для курсавых работ па вядучых дысцыплінах і прыступілі да збору матэрыялаў і да педагогічнай практыкі ў лепшых сярэдніх спецыяльных навучальных установах горада Мінска.

Супрацоўнікі факультэта стварылі ўсе неабходныя ўмовы для творчай вучобы слухачоў. Усе яны забяспечаны інтэрнатам. У свабодны час госці Мінска могуць прыняць удзел у экскурсіях па сталіцы рэспублікі.

Факультэт павышэння кваліфікацыі пры Белдзяржуніверсітэце яшчэ малады, аднак за час яго існавання, з 1968 года, тут прайшлі перападрыхтоўку і павысілі кваліфікацыю 653 выкладчыкі тэхнікумаў і прафесійна-тэхнічных вучылішч.

С. СТАНІСЛАУСКІ.

Максім Баргман, студэнт III курса фізфака, прымае актыўны ўдзел у стварэнні студэнцкай навукова-даследчай лабараторыі метралогіі прыродных сістэм пры кафедры ядзернай фізікі. Зараз ён разам з таварышамі выконвае адзін з першых заказаў лабараторыі па студэнцкаму дагавору для інстытута эксперыментальнай батанікі АН БССР. Яго задача — распрацаваць вузлы электроннага тракта нізкафонавай Бэта-устаноўкі, якая прызначана для аналізу радыёактыўнасці ў прыродных аб'ектах.

СНДЛ стала базай і для падрыхтоўкі курсавых і дыпломных работ. Часта можна сустрэць тут Нгуен Ван Тханя, які рыхтуе

цяпер сваю дыпломную работу.

На здымку: Максім Баргман і Нгуен Ван

Тхань у студэнцкай навукова-даследчай лабараторыі.

Фота Л. Новікава.

ОБРАЯ АДЫЦЫЯ

ВЫДАТНЫ ПЕДАГОГ І АРГАНІЗАТАР НАРОДНАЙ АСВЕТЫ

26 ЛЮТАГА СПОЎНІЛАСЯ
105 ГОД З ДНЯ НАРАДЖЭННЯ
Н. К. КРУПСКАЙ.

— стварэнне новага зместу адукацыі і дасягненне яго разумнай арганізацыі.

Другі шлях звязан з уяўдзеннем у навучальны працэс працы, якую Н. К. Крупская разглядала як вялікі выхавальны сродак.

Пытаннем політэжнічнага навучання Н. К. Крупская прысвяціла больш як 150 работ. Яна адна з першых сярод савецкіх педагогаў прыступіла да іх тэарэтычнай распрацоўкі. Але не толькі названыя праблемы цікавілі Надзежду Канстанцінаўну. Кола яе навуковых інтарэсаў вельмі вялікае. Яна адыграла выдатную ролю ў станаўленні і развіцці савецкай школы і педагогічнай навукі. Яе працы актуальны і ў сучасных умовах. Яны ўвайшлі ў залаты фонд савецкай педагогікі.

М. ПІСКУНОУ,
дацэнт, в. а. загадчыка
кафедры педагогікі і
псіхалогіі.

26 лютага 1974 года споўнілася 105 год з дня нараджэння Н. К. Крупскай — актыўнага дзеяча КПСС і Савецкага ўрада, выдатнага педагога — марксіста, таленавітага арганізатара народнай асветы, жонкі і бліжэйшага паплекніка У. І. Леніна.

Н. К. Крупская нарадзілася ў Пецярбургу ў небагатай інтэлігентнай сям'і. Бацька яе, Канстанцін Ігнатавіч, прымаў удзел у рэвалюцыйным руху і быў звязан з арганізацыяй «Зямля і воля» 60-х гадоў. У 14 год, застаўшыся без бацькі, Надзежда Канстанцінаўна, каб даламагчы маці, стала даваць прыватныя ўрокі. У яе рана выявіліся незвычайныя педагогічны здольнасці.

Закончышы ў 1887 годзе з залатым медалем прыватную гімназію Абаленскай у Пецярбургу, Н. К. Крупская паступіла на гісторыка-філалагічнае аддзяленне Бястужаўскіх жаночых курсаў. Аднак яна не знайшла ў вучобе задавальнення сваім духоўным запатрабаваннем і, пакінуўшы курсы, прыняла актыўны ўдзел у рабоце марксісцкага луртка тэхнолагаў (1890—1891 гг.) У гэтым гуртку Надзежда Канстанцінаўна ўпершыню знаёміцца з марксісцкай літаратурай, якая зрабіла на яе вялікі ўплыў.

У 1891 годзе Н. К. Крупская паступіла на работу настаўніцай у вярэбную ня-

дзельную Смаленскую школу для дарослых на Шлісельбургскім тракце за Неўскай заставой (рабочы раён Пецярбурга).

Педагогічную работу яна ўмела спалучае з прапагандай марксізму. Блізка пазнаёмілася з умовамі працы і быту рабочых, устанавіла рэвалюцыйныя сувязі, а ў 1895 годзе ўступіла ў створаны У. І. Леніным пецярбургскі «Саюз барацьбы за вызваленне рабочага класа», дзе стала членам яго цэнтральнай групы.

У 1896 годзе па справе «Саюза барацьбы» Н. К. Крупская была арыштавана, а ў сакавіку 1898 года — прыгаворана да ссылкі на тры гады ў Уфійскую губерню. Аднак, з вялікай цяжкасцю, ёй удалося дабіцца дазволу адбыцца зсылку ў с. Шушанскім Мінусінскага павета, дзе ў той час адбываў ссылку У. І. Ленін.

У гады ссылкі Н. К. Крупская падрыхтавала сваю першую работу — брашуру «Жанчыны — работніцы», апублікаваную пазней за мяжой і нелегальна распаўсюджаную ў Расіі. У ёй яна паказала цяжкія ўмовы жыцця жанчыны — працаўніцы ў царскай Расіі.

Пасля ад'езду У. І. Леніна за мяжу ў 1900 г. Н. К. Крупская адбывала астатні тэрмін ссылкі ў Уфе, дзе вяла падпольную работу. Пасля заканчэння ссылкі ў 1901

годзе яна таксама выехала за мяжу. Там яна становіцца верным памочнікам У. І. Леніна ў зборанні і аб'яднанні рэвалюцыйных сіл вакол нелегальнай газеты «Іскра», вядзе канспіратыўную пераліску з сацыял-дэмакратычнымі арганізацыямі Расіі, займаецца перасылкай на радзіму рэвалюцыйнай літаратуры, праводзіць арганізацыйную работу па падрыхтоўцы II з'езда РСДРП. Надзежда Канстанцінаўна ўдзельнічала ў падрыхтоўцы і рабоце III з'езда партыі, рэдагавала рэвалюцыйны з'езд.

У 1905 годзе Н. К. Крупская разам з Леніным вярнулася ў Расію і прыняла ўдзел у рэвалюцыйнай 1905—1907 гг. У гэты перыяд яна была сакратаром ЦК партыі. І ва ўсе наступныя гады яна не толькі прымае актыўны ўдзел у рэвалюцыйнай барацьбе, але і працягвае вывучаць педагогічныя праблемы, асветляючы іх з партыйных пазіцый.

Найбольш буйной тэарэтычнай працай яе ў дакастрычніцкі перыяд з'явілася кніга «Народная асвета і дэмакратыя» (1915). У кнізе знайшлі адлюстраванне погляды К. Маркса і Ф. Энгельса на адукацыю і выхаванне падростаючага пакалення і з марксісцкіх пазіцый высветлены галоўныя рысы новай педагогікі і школы ў будучым сацыялістычным грамадстве. Гэта

першае марксісцкае даследаванне па пытаннях тэорыі і гісторыі педагогікі. У ім Надзежда Канстанцінаўна выявіла эксплуатацыйскі характар буржуазнай школы і даказала неабходнасць «перабудовы школы вучобы ў школу працы».

Пасля Вялікага Кастрычніка Н. К. Крупская працягвала актыўна ўдзельнічаць у стварэнні новай, сацыялістычнай сістэмы народнай асветы. З першых дзён рэвалюцыі яна загадала пазашкольным аддзелам і была членам рэдкалегіі Наркамасветы, кіравала работай па ліквідацыі непісьменнасці, узначальвала навукова-педагогічную секцыю Дзяржаўнага Вучонага Савета. З 1929 г. Н. К. Крупская — намеснік наркома асветы РСФСР.

Не было ні адной праблемы ў галіне народнай асветы, па якой бы яна не пісала і не выступала. Найбольш буйны ўклад Н. К. Крупская ўнесла ў распрацоўку такіх важных праблем педагогічнай навукі, як вызначэнне мэты і задач камуністычнага выхавання; працоўнае выхаванне і політэжнічнае навучанне; змест разумовай адукацыі і сувязь яе з працай навучэнцаў; асновы арганізацыйных форм дзіцячага камуністычнага руху і многія іншыя.

Вялікая заслуга Н. К. Крупскай і ў тым, што яна вызначыла шляхі дасягнення галоўнай мэты. Адзін з іх

— Ужо па традыцыі ў Дзень Савецкай Арміі і Ваенна-Марскога Флоту СССР сустракаемся мы вось тут, на факультэце, з былымі ваеннымі журналістамі, удзельнікамі Вялікай Айчыннай вайны. — Гэтымі словамі адкрыў сустрэчу намеснік дэкана журфака А. І. Раковіч.

Цікава было паслухаць старэйшых таварышаў, якія маюць вялікі журналіцкі вопыт.

Перад студэнтамі выступіў Васіль Емяльянавіч Самуцін. Некалі ён рэдагаваў «Чырвоную змену». Ад яго мы даведаліся, у якіх невырагодна цяжкіх умовах выходзіла «Чырвоная» ў гады вайны. Звесткі даводзілася збіраць і перапраўляць самымі рознымі шляхамі, якія падказвала журналісцкая знаходлівасць. Расказаў Васіль Емяльянавіч і аб памылках, на якіх прыйшлося ў свой час вучыцца.

Выступіў і ўдзельнік грамадзянскай вайны, баец славутай Чапаеўскай дывізіі Якаў Ціханавіч Маставы. Ён успомніў сваё першае далучэнне да журналістыкі пад уплывам камісара Фурманава. Былы чапаевец не выпускаў з рук пара і тады, калі вярнуўся з грамадзянскай вайны.

Прышоў на сустрэчу і ваенны журналіст П. Ярашэнка. Паслухалі яго будучыя журналісты і лепшыя уявілі сабе будні ваенных карэспандэнтаў, тыя якасці, якімі ім неабходна валодаць. Шмат карыснага ўзялі з гэтай сустрэчы журфакаўцы.

Наш нар.

Вечар у Інтэрнаце не азначае, што працоўны дзень скончан. Запаўняюцца чытальныя залы: трэба падрыхтавацца да заўтрашніх семінарскіх заняткаў. Абмяркоўвае надзённыя справы студсавет.

Фота П. Грабенчука.

ДАПАМАЖЫ, ПРАФКОМ!

Мінск—горад тэатральны. І таму, зразумела, стаўшы студэнтам універсітэта, кожны імкнецца пазнаёміцца з лепшымі тэатральнымі пастапоўкамі, валькальнымі калектывамі рэспублікі і тымі, што прыязджаюць на гастролі.

Але ці заўсёды лёгка набыць студэнту білеты на цікавыя спектаклі і канцэрты? — Не, — адказвае на гэта пытанне касыр ЦГК Клаўдзія Васільеўна Бадытчык. Па агульнаму размеркаванню універсітэту дастаецца вельмі абмежаваная колькасць білетаў. Таму, таварышы студэнты, калі хочаце набыць білеты на «Дружбу» ці «Песняроў», загадзя рыхтуюце для нашай цэнтральнай тэатральнай касы свае калектывныя заяўкі.

«Напэўна ж, думаю, гэтай справай павінен займацца прафком універсітэ-

та. Ці шэфствуе ён як-небудзь над распаўсюджваннем, і асабліва над папулярным набывцём білетаў для студэнтаў?». І я звяртаюся ў прафком.

— Шэфства?— перапытвае старшыня праўлення студэнцкага клуба А. Фядотаў. — Яго амаль няма. Чаму я кажу амаль? Заяўкі мы раённай падавалі, аднак ад іх, як правіла, карысці было мала.

Адказ несучаснальны. Пацвярджаюцца словы, сказаныя Валодзем Субатам, адказным за культурна-асветную работу на факультэце журналістыкі: «У справе распаўсюджвання білетаў раз ніякай сапраўднай сістэмы, планавасці няма. Няма таго вывучэння запатрабаванняў, эстэтычнага густу студэнтаў, на якое мы павінны абавязвацца. Даўно ўжо пара выпраўляць такое становішча».

А. ЦЫГУЛЁУ,

У АДНЫХ сценах — сонца і ноч, кветкі і снег; пад адным дахам — камедыя і трагедыя, рэальнае і казачнае. Гэта мастацкія вобразы, ств-

оры і вядомых, праслаўленых. Дзяржаўны мастацкі музей БССР не можа раўняцца з буйнейшымі скарбніцамі нашай краіны, але яго наведанне прыносіць эстэтычную асалоду аматарам і знаўцам мастацтва. Пастаян-

ная экспазіцыя музея хатня і невялікая, але ў яе каталогу лічацца работы многіх выдатных рускіх майстроў: Рэпіна, Айва-

шасць палотнаў (на вытворчую тэматыку і паўднёвыя пейзажы) вылучаецца свежымі спалучэннямі і проціпастаўленнямі фарбаў, часам смелымі, рэзкімі. Іншым карцінам (пераважна гэтыя беларускія краявіды) уласцівы мяккасць ліній, спакойныя, няяркія колеры. Карціны абагульняю-

Зараз у музеі экспануюцца творы сучаснага

ПРАЦЯГВАЕМ РАЗМОВУ

У рэдакцыю працягваюць паступаць пісьмы, аўтары якіх выказваюць свае думкі і меркаванні, выкліканыя артыкулам «Ці свеціць прыгажосць усім?»

(№ 29 ад 25 кастрычніка 1973 г.) Сёння мы прапануем вашай увазе некаторыя з гэтых пісьмаў.

НЕ ТОЛЬКІ КІНО

раняя рукой жывапісцаў і скульптараў, безымен-

ных і вядомых, праслаўленых. Дзяржаўны мастацкі музей БССР не можа раўняцца з буйнейшымі скарбніцамі нашай краіны, але яго наведанне прыносіць эстэтычную асалоду аматарам і знаўцам мастацтва. Пастаян-

зоўскага, Шышкіна, Жуінды, Паленава і інш. Да таго ж, рэгулярна арганізуюцца цікавыя выстаўкі. Напрыклад, можна прыгадаць леташнія экспазіцыі — работы з калекцыі Арманда Хамера і малюнкі юнай мастачкі Надзі Рушавай.

Зараз у музеі экспануюцца творы сучаснага

беларускага мастака А. А. Малішэўскага. Многія яшчэ не бачылі гэтай выстаўкі, бо адкрылася яна нядаўна.

Мне здаецца, больш часта гучання («Мы вернемся», «Маткі», «Хатынь» і інш.) прасякнуты глыбокім роздумам. Зразумела, усякая творчасць складаецца не толькі са знаходак. На конт некаторых карцін, па-мойму, з Малішэўскім можна паспрачацца. Але нельга адмаўляць, што ён знайшоў самастойны шлях у мастацтве і ўзбагаціў беларускі жывапіс цікавымі творами.

На жаль, пра існаванне ў Мінску мастацкага музея многія часам забываюцца. Мы сочым за падзеямі тэатральнага, музычнага жыцця, кіно. А нядрэнна было б, каб і выяўленчае мастацтва ўвайшло ў кола студэнцкіх інтарэсаў.

С. БЕРАСЦЕНЬ.

БЫЦЬ

ГРАМАДЗЯНІНАМ

Дык чаму ж фізікі ўсё-такі не чытаюць літаратуру? Можна, канешне, спаслацца на адсутнасць часу. Але гэта толькі адгаворкі. Так, сапраўды, вучоба адбірае шмат часу. А калі ты да таго ж яшчэ і займаешся грамадскай работай або ў СНТ, то часу амаль не застаецца. Амаль, таму што

пры жаданні час заўсёды можна знайсці.

Нельга сказаць, што кніг наогул не чытаюць. Іх чытаюць нават на лекцыях, употай ад выкладчыка. Пытанне ў тым, што чытаюць? А чытаюць у большасці выпадкаў дэтэктывныя раманы. Чаму іменна іх? Ды таму, што яны не патрабуюць

роздуму, аналізу, работы думкі, як, напрыклад, творы класікаў. Хаця мозг чалавека ўсемагутны, але ён не выносіць перагрузак. Таму пасля вучэбнай літаратуры куды прыемней прачытаць кнігу, насычаную вострасюжэтнымі падзеямі. Яна хоць і мала дае карысці, затое расслабляе, знімае стомленасць.

І ўсё ж студэнты павінны чытаць мастацкую літаратуру, прычым чытаць не толькі тады, калі гэта «здаецца ім патрэбным». Студэнт перш за ўсё грамадзянін, а ўжо потым навуковы супрацоўнік. Абмежаванне навукай прыводзіць да раўнадушша ў грамадскім жыцці

— зваробы, з якой нялёгка змагацца.

Многія з нас, студэнтаў-хімікаў, пасля заканчэння універсітэта стануць інжынерамі на прадпрыемствах, узначальваюць цэлыя калектывы. І трэба загадзя рыхтавацца адказаць на пытанні «што ёсць што?».

В. БУДЗЬКО,
студэнт хімфака.

АХОВА ПРЫРОДЫ ў ШКОЛЕ

задач настаўніка біялогіі».

Ахова прыроды — вострая праблема сучаснасці. Зараз выпушчана вялікая колькасць кніг, надрукавана многа артыкулаў па ахове прыроды. Некаторыя аўтары з жахам усклікаюць, што чалавецтва загіне пад цяжарам цывілізацыі. Але большасць біёлагаў глядзіць на пытанне аховы прыроды рэальна. Яны бачаць ход працэсу змянення біясферы, але вераць у магучасць розуму.

У наш час ахова прыроды — справа ўсенародная. Выхаваць правільныя адносіны да прыроды заклікана школа.

Цікавы вопыт ёсць у маскоўскіх школ. Настаўнікі біялогіі ў час загадных прагулак знаёмяць

рабят не толькі з цікавымі відамі раслін і жывёл, але і вучаць дзяцей любіць прыроду, вучаць бачыць яе прыгажосць. Яны дапамагаюць рабятам знаходзіць цікавыя сучкі і карчажыны, убачыць у невялікім кавалачку дрэва, грыба сюжэт любімай казкі, любімага героя. Пасля такіх прагулак рабят прывыкаюць шукаць у прыродзе цікавае, а не разбураць гнёзды, знішчаць карысных жывёл.

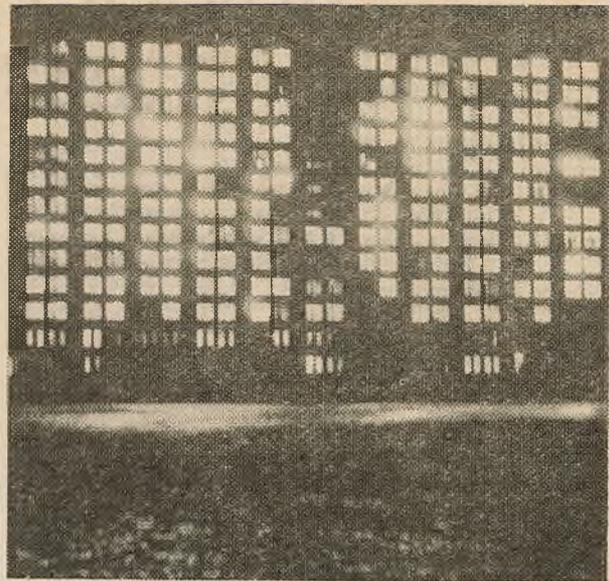
У Маскве на вуліцы Разіна побач з гасцініцай «Расія» ў студзені гэтага года адкрылася Усесаюзная выстаўка «Ахова прыроды — вачамі дзяцей». На выстаўцы сабраны малюнкi, скульптуры, дзіцячыя вырабы. Найбольш цікавыя работы — маскоўскіх школьнікаў. Няма толькі

на выстаўцы работ навучэнцаў БССР.

На жаль, у школах г. Мінска і іншых школах Беларусі падобны від нагляднай агітацыі практыкуецца слаба, пераважна ў малодшых класах. А рабятам жа гэта было б вельмі цікава і карысна.

Мы праходзілі педагогічную практыку ў сярэдняй школе № 27. Настаўніца біялогіі К. Н. Мазуркевіч — цікавы, вопытны, шматгранны педагог. На яе ўроках тэма аховы прыроды была самай важнай, і таму не дзіўна, што рабят старэйшых класаў вырашылі да тыдня біялогіі зрабіць падарунак школе — падрыхтаваць альбом «Ахова прыроды».

Е. КУШНЕР,
студэнтка V курса
біяфака.

Вечарам ярка запальвае агні гэты вялікі дом — інтэрнат № 7 па вуліцы Кастрычніцкай. Вяртаюцца з заняткаў яго жыхары-студэнты. Перш за ўсё — павячэраць. А калі на кухні ёсць газавыя пліты, гэта не праблема.

ДЗЕНЬ ПЕРШЫ

Першы вечар прайшоў у клопатах: усе старанна перасяляліся з вагона ў вагон, знаёміліся, абжываліся. Я трапіла ў вагон № 5. Тут жывуць студэнты МДПІ. Выбралі старасту: цяпер ён наш «цар і бог».

Гэтым жа вечарам па радыё быў праведзены конкурс «Алё, мы шукаем таленты!» Для пачатку нядрэнна. А што будзе заўтра?

ДЗЕНЬ ДРУГІ

Мы на Украіне. Львоў сустраў нас цёплым надвор'ем. Старажытныя дамы, касцёлы, саборы — святой Елізаветы, святога Юлія, Высокі Замак. Гэта — стары Львоў. Яго вулачкі самыя вузкія ў Саюзе. Па іх ходзіць трамвай, зроблены па спецыяльнаму заказу ў ГДР. Прыгожы па-свойму і новы горад. За горадам — Курган Славы, дзе пахаваны воіны, якія загінулі ў баях за вызваленне Радзімы. Тут жа знаходзіцца магіла савецкага разведчыка Кузняцова. Штогод з'язджаюцца суды яго землякі.

Вялікую каштоўнасць прадстаўляе львоўскі музей украінскага мастацтва, дзе сабраны каштоўныя калекцыі твораў старажытнага мастацтва XII—XIV стагоддзяў і украінскага савецкага прафесійнага мастацтва.

Запомнілася ўсім і вядомая львоўская аптэка-музей, заснаваная ў XVIII стагоддзі.

У горадзе многа вуні, тэхнікумаў, вучылішч. Вялікі старадаўні будынак Львоўскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя І. Франка, новы, са скла і бетону, корпус ордэна Леніна політэхнічнага інстытута... Ці можна за адзін дзень агледзець усё! Не бяда — мы вернемся ў Львоў на зваротным шляху.

ДЗЕНЬ ТРЭЦІ

Старажытны Ужгарад... Пачатак лютага — а ў горадзе зеляніна. Тут сабраны дрэвы розных краін свету: японская айва, сакура, магнолія, цюльпанавыя дрэва, самшыт...

Нас, зразумела, зацікавіў Ужгарад універсітэцкі, студэнцкі. Звярніце ўвагу: на 65 тысяч жыхароў горада прыходзіцца 11 тысяч студэнтаў універсітэта. Універсітэт мае 12 факультэтаў, 61 кафедру, батанічны сад, заалагічны, анатамічны і мікрабіялагічны музеі, вылічальны цэнтр, лабараторыю касмічных даследаванняў.

Ужгарад — пагранічны горад. Тэрыторыя побач з Чэхаславакіяй. Мы паставалі на граніцы. Тут пастаўлен помнік савецкім воінам — «Украіна — вызваліцелям». Штогод на граніцы, поблізу Ужгарада, сустракаюць і праводзяць эстафету дружбы і міру з Масквы ў Прагу і з Прагі ў Маскву. Недалёка ад горада граніцу перасякаюць трасы нафтаправада «Дружба», газавога «Брацтва» і энергалаініі «Мір».

Пабывалі мы і на тэрыторыі міжнароднага студэнцкага лагера. Побач з ім старажытны замак X—XVI ст. У народзе яго называюць замкам Паганай Дзевы, па імю ўладальніцы замка, аб якой у народзе ходзіць страшныя легенды.

На гербе горада — сонечная гронка ягад — Ужгарад здаўна славіўся вінаграднікамі і вінаробствам.

ДЗЕНЬ ЧАЦВЕРТЫ

Некалькі гадзін язды — і мы ў Мукачава. Чым запомніўся гэты горад? Цудоўным сярэднявечным замкам. Ні разу не ўдавалася захопінам узяць яго прыступам.

З замка, які размешчан на высокім узгорку, адкрыва-

ецца агульны выгляд горада. Горад невялікі, але ўтульны, светлы, прыветлівы. Працякае тут рака з паэтычнай назвай Латорыца.

У прыгарадзе Мукачава размешчан цудоўны санаторый «Карпаты». Непадалёку — база адпачынку львоўскіх студэнтаў.

СЕМ ДЗЁН У ДАРОЗЕ

На шляху нам сустрэлася «Крыніца прыгажосці». Легенда расказвае: хто нап'ецца вады з яе, будзе ўсё жыццё маладым, здаровым і прыгожым. Сапраўды, вада ў крыніцы надзвычай смачная. Набраўшыся здароўя на 100 год, мы адправіліся далей.

Наш вагон — 5 рабят і 31 дзяўчына — стаў ужо невялікім калектывам. Вечарам збіраемся ў купэ, да позняй ночы расказваем гісторыі са студэнцкага жыцця, успамінаем сесію, пакуль інструктар або стараста Валянцін Арлоў не «разгоніць» усіх па сваіх купэ. Мы хвалюемся за сваіх, калі па радыё перадаюць рэпартаж з шахматна-шашачнага турніру паміж камандамі вагонаў. Пакрысе збіраем матэрыял для будучай насэнгазеты.

ДЗЕНЬ ПЯТЫ

Ранкам, калі мы выйшлі з вагона, убачылі завесу туману. Ён патроху рассейваўся, і перад вачыма прадсталі велічныя, пакрытыя снегам сівыя вяршыні. Рахаў — зусім невялікі гарадок, што размясціўся над Цісай. Ра-

ку назвалі так таму, што га берагах яе калісці расло многа ціса. Цяпер у горадзе не засталася ніводнага дрэва-прыгажунна.

Тыя пачуцці, якія засталіся ў нас пасля «пакарэння», здавалася б, невялікай вяршыні, перадаць немагчыма. Сапраўды, «лучше гор могут быть только горы...»

«Туман, які павольна выпіўзаў з лагчын, падымаўся ўгору, да нашых ног. Да вяршыні засталася яшчэ столькі ж, колькі было пройдзена. Наперадзе — самы круты ўздым. Снегу стала больш. Правальваючыся, мы амаль паўзком прабіраліся ўсё вышэй і вышэй, пакуль масліны зараснік ёлак і букаў поўнасцю не схваў ад нас доўгачкачучую вяршыню...» — так апісаў свае ўражанні наш стараста Валянцін у насэннай газеце. Дапазна пісалі мы фантастычнае апавяданне «Турызм — гэта не трэсачкі», гістарычную хроніку «Ну, погоди!»

ДЗЕНЬ ШОСТЫ

...Ранкам нас, як звычайна, пабудзіў інструктар Леанід Ільіч «меладыйным» пастукваннем чымсьці металічным аб дзверы купэ.

Зноў Львоў. Заўтра мы будзем у родным Мінску. Экскурсіі ў горад сёння няма. Заканчваем газету.

Вечар. Апошні вечар на Украіне. Усім крышачку сумна. Зноў сабраліся ў купэ, спяваем песні. Па радыё аб'явілі аб тым, што наша газета заняла трэцяе месца з 12 матчыных.

Падарожжа падышло к канцу. У памяць застаўся цудоўны край — Закарпацце, гасцінны ўкраінскі народ. Засталіся новыя знаёмыя — стараста Валік Арлоў, яго сябры Жэня і Наташа, галасістыя Зоя Казалук і Оля Маўшовіч, неразлучныя Таня і Сярожа, мае цудоўныя суседкі па купэ Люда, Галачка і Валя... І я ўпэўнена, што, сустрэўшыся, мы ўспомнім свой вагон № 5 і сем дзён, праведзеных у дарозе...

Н. НОВІКАВА.

Інтэрсектар камітэта камсамола і дэканат па навучанню замежных студэнтаў праводзяць конкурс на лепшае сачыненне, песню і малюнак «Мой другі дом — краіна Ільіча», прысвечаны 104-й гадавіне з дня нараджэння У. І. Леніна.

Устаноўлены тры асноўныя і два заахвочвальныя прызы.

Заяўкі на ўдзел у конкурсе прымаюцца да 1 красавіка ў дэканат па навучанню замежных студэнтаў.

Спяваюць удзельнікі вакальна-інструментальнага ансамбля «Аква-рэлi» Калінінградскага ўніверсітэта.

Л. НОВІКАУ,
студэнт.

Рэдактар **А. А. НИКОЛЕНКА.**

МАЦНЕЕ

ДРУЖБА

Сяброўскія сувязі паміж студэнцкімі мастацкімі калектывамі Беларускага і Калінінградскага ўніверсітэтаў існуюць ужо некалькі год. Паездкі з выступленнямі студэнтаў умацоўваюць дружбу, узбагачаюць творчы рэпертуар.

Сёлета студэнцкі тэатр эстрадных мініячур Калінінградскага ўніверсітэта адзначыў сваё дзесяцігоддзе. Да гэтага юбілею самадзейныя артысты падрыхтавалі новы рэпертуар. З ім і прыехалі калінінградцы ў Мінск, каб выступіць перад студэнтамі.

На сцэне дзявочая вакальная група. Яны пачынаюць прадстаўленне песняй А. Новікава «Дарогі». Задзіўляючыя словы і цудоўная музыка зачароўваюць гледача. Песню аб маці, якая чакае сына і не хоча верыць, што ён загінуў на вайне, выканаў аўтар В. Ягораў.

На змену песням прыходзіць жвавы «Казачок». Пасля матроскага танца на сцэне з'яўляюцца хлопцы і дзяўчаты ў жоўтых кашулях. Гэта — стэмаўцы (акцёры студэнцкага тэатра

мініячур). У іх выкананні мы ўбачылі сцэнкі са студэнцкага жыцця — з заліковымі кніжкамі, экзаменамі, практыкай...

Песняй «Аква-рэлi», якую стварыў удзельнік мастацкай самадзейнасці, пачаў знаёмства з гледачамі аднайменны вакальна-інструментальны ансамбль.

Жыццярэдаснасць студэнцкіх год, іх непаўторнасць, шматграннасць цудоўна змаглі перадаць на сцэне кіраўнік студэнцкага тэатра А. М. Міхайлаў і рэжысёр Л. А. Сцяпанав.

Узнагародай за шчырасць у выступленнях былі гарачыя апладысменты ўдачных гледачоў. А ў знак дружбы паміж нашымі навучальнымі ўстановамі кіраўніку мастацкай самадзейнасці сяброў была ўручана кніга аб нашым ўніверсітэце.